

Замок у селищі Микулинці, Тернопільський район, Тернопільська область.

Перед вами тактильна модель замку з селища Микулинці Тернопільського району Тернопільської області. Замок входить до складу Національного заповідника «Замки Тернопілля».

Модель замку складається із фрагментів, які збереглися до наших днів, а саме: фрагменти двох округлих веж, фрагменти оборонних стін з отворами для бійниць та вікон, залишки господарських будівель, казематів, в'їзних брам та житловий будинок (в якому мешкають люди), арку східної брами досі прикрашає декоративне кам'яне обрамування.

У середині XVI століття Анна Йорданова з роду Сенявських на місці старого дерев'яного замку на березі річки Серет заклала нову кам'яну фортецю. В плані вона мала форму чотирикутника з периметральною забудовою.

На кутах замку височіли круглі триярусні вежі з бійницями для гармат. Із західної сторони, де оборонні стіни додатково захищені глибоким ровом, до замку вела аркова брама зі звідним мостом. Зі східної сторони була ще одна брама. В оборонних мурах по всьому периметру були бійниці для ведення вогню з ручної зброї і гармат. На території замку була криниця.

Після Сенявських власниками замку були магнати Зборовські, у 1637 році його купив Станіслав Конецпольський. Замок зазнав значних пошкоджень під час визвольної війни українського народу в 1648-1657 роках. Ще більших руйнувань фортеці завдав напад військ Ібрагіма Шишмана в 1675 році. Після 15-денної облоги, через нестачу продовольства і відсутність допомоги, повіривши обіцянкам ординців нікого не

вбивати, оборонці замку відчинили ворота. Проте тримати слово загарбники і не думали. Вони вчинили криваву розправу, вбивши всіх чоловіків і зруйнувавши замок, а жінок і дітей було забрано в ясир.

Наприкінці XVIII століття новий власник – барон Ян Конопка – пристосував замок під суконну фабрику. Щоправда, діяла вона недовго. Саме тоді в частині західного та південному мурах з'явилися віконні отвори.

Останніми власниками замку була родина Реїв, що володіли ним до Другої світової війни. Жозефа Рей відписала своїй улюбленій служниці частину приміщень на замку, її нащадки досі живуть у замку.